

[Økonomi- og budgetministeren.]

det væsentlige kommet fra sundhedsstyrelsen eller statens levnedsmiddelinstitut.

Jeg vil dog gerne gentage, at den almindelige levnedsmiddellov principielt gælder forud for de omtalte særlove. Det betyder, at der ikke er noget retligt til hinder for, at man inden for levnedsmiddellovens rammer fastsætter de regler, man ud fra forbrugerbeskyttelseshensyn finder ønskelige. Allerede den gældende lovgivning giver således gode muligheder for en beskyttelse af forbrugerne, men disse muligheder vil blive forbedret, hvis man moderniserer levnedsmiddelloven på forskellige punkter. Landbrugsministeriets koordinationsudvalg har stillet en række væsentlige forslag i denne henseende, navnlig om en revision af levnedsmiddelloven.

Efter udvalgets forslag skal en ny levnedsmiddellov indeholde:

For det første hjemmel for udstedelse af et generelt butiksregulativ for indretning af levnedsmiddelbutikker og for varenes opbevaring og udlevering, for det andet hjemmel for fastholdelse af regler om tilsætningsstoffer, herunder farve- og konserveringsmidler o. lign. til alle varer, for det tredje hjemmel for fastsættelse af regler om sammensætning og næringsindhold for visse varer, for det fjerde hjemmel for fastsættelse af bestemmelser om emballering af detailpakkede levnedsmidler og om deklARATIONER, for det femte hjemmel til at fastsætte regler om tolerable restkoncentrationer af bekæmpelsesmidler og lægemidler samt om forurening og endelig for det sjette hjemmel til at fastsætte produktionsregler og transportregler for vareområder, der falder uden for hovedgrupperne.

Dybfrostloven og loven om vitaminregler vil herefter kunne ophæves.

Levnedsmiddelloven bør ifølge udvalgets forslag sortere under ministeren for forureningsbekæmpelse. Specielt bemærkes, at indførelsen af et fælles butiksregulativ betyder meget væsentlige lovtekniske og administrative forbedringer; sundhedsvedtægternes forskellige bestemmelser om butikker og de enkelte lovgivningers bestemmelser herom ophæves og erstattes af det fælles regulativ.

Endvidere foreslår udvalget en harmonisering af lovgivningen om mælk, således at

alle bestemmelser samles i loven om mælkekontrol under landbrugsministeriet.

Efter forhandling i udvalget har man i praksis løst spørgsmålet om fremstilling af blandede produkter, f. eks. af kød og fisk. Dette vil blive indarbejdet i den nye lovgivning.

Udvalget foreslår, at de kommunale kødkontrolregulativer ophæves. Bestemmelsen i kødkontrollovgivningen om, at kødvarer fra en ikke-autoriseret virksomhed ikke kan indføres i en anden kommune uden tilladelse fra dennes sundhedskommission, foreslås ophævet.

Disse forslag skal udformes nærmere i lovteknisk henseende, og i denne forbindelse anbefaler udvalget, at man gennemfører den størst mulige harmonisering af reglerne.

Regeringen agter snarest muligt at gennemføre en række af disse forslag. Det er samtidig hensigten at iværksætte en mere gennemgribende revision af lovgivningen med henblik på at opnå den bedst mulige beskyttelse af forbrugerne. I forbindelse med revisionen er det også hensigten at opnå de størst mulige administrative forbedringer, det vil bl. a. sige en smidigere administration til gavn også for virksomheder og butikker.

Hvad ressortfordelingen angår, mener regeringen, at den indtil videre må opretholdes, således at lovgivningen om de store grupper af animalske levnedsmidler henhører under landbrugsministeriet og fiskeriministeriet. Lovgivningen om de øvrige levnedsmidler og bestemmelser, der er fælles for alle varegrupper, især regler om tilsætningsstoffer, forurening, restkoncentrationer af bekæmpelsesmidler og medicin samt reglerne om forhandling i detailleret, bør derimod henhøre under ministeren for forureningsbekæmpelse.

Dette beror navnlig på den dominerende rolle, eksporten direkte og indirekte spiller for den samlede produktion af animalske levnedsmidler. En effektiv eksportkontrol er af stor betydning, og denne kontrol vil blive besværliggjort, såfremt der uden en nøje gennemgang af den gældende lovgivning indføres en ressortmæssig skillelinje i reglerne om de traditionelle eksportvarer. Hertil kommer, at kontrollen med de animalske levnedsmidler på afgørende måde hænger sammen med det offentliges indsats med